

אלה

השחקן דני מקברייד
מוציא ספר ומדבר
על הפעם האחרונה
שבה חטף מכות

4

הארץ
www.haaretz.co.il

יום רביעי 5 באוגוסט 2026
כ"ב באב תשפ"ו

נעמה ריבה

צילום: הדס פרוש

נרצה או לא, הבינה המלאכותית חדרה לכל תחומי החיים ובכללם לאמנות. בידיו של משתמש לא מיומן היא יכולה לייצר טקסטים גרועים ודימויים ויזואליים מביכים, אבל מי ששולטים בכלי ולא נותנים לו לשלוט בהם, מצליחים להעמיד עבודות טובות למדי ואף מעוררות מחשבה.

אמיר יציב, שהמדיום העיקרי שלו בשני העשורים האחרונים הוא וידיאו-ארט, הוא מחלוצי השימוש בבינה מלאכותית באמנות בישראל. לפני כשנתיים החליט לנצל את שליטתו בתכנות כדי לפלוש גם ל־AI. "תמיד נמשכתי לטכנולוגיות חדשות ורציתי לשחק עם 'הקצה של הטכנולוגיה'", הוא אומר. "באיושהו שלב הרגשתי שהבינה המלאכותית בשלה ואני יכול לעבוד איתה. כשני כנסים לעבודה איתה מבינים שנכניסם למלכודת. היא כל הזמן רצה קדימה, מנסה לרצות אותך וגם רוצה להאביס אותך בחומרה. לכן חיפתי את הדרך לכופף את הטכנולוגיה ולחזור לאחור".

המשך בעמ' 2

יצא לו הקורף

האמן אמיר יציב יופיע בפסטיבל ישראל לצד קורף AI שונא אדם, שיצר לפי סיפור של קפקא. בראיון הוא מספר איך הצליח לכופף את הטכנולוגיה ולמה הוא נאלץ לשקר במופיע שוב ושוב

המשך מעמ' 1

מאז 2025 מעלה יציב את המופע Peter Is Back, שבו הוא מופיע לצד הקוף פיטר, דמות שה' מוח והזיכרון שלה מבוססים על בינה מלאכותית ועמה הוא מקיים שיחות על הבמה. במופע הוא מש' תף פעולה עם האוצר ד"ר נועם גל, שמגלם את אמרגן המופע. המופע הועלה פעמיים ב־CCA (המרכז לאמנות עכשווית בתל אביב), בתיאטרון תמונע וברחבי אירופה, ובקירוב יציב ייצא איתו לסיבוב הופעות עולמי נוסף. במק' ביל, במסגרת פסטיבל ישראל שמתקיים בתיאטרון ירושלים וב' מוקדים נוספים בבירה, הוא מעלה את מופע חדש, "פיטר עוזב". המופע, שמועלה שלוש פעמים (כולל היום ומחר), הוא פרק נוסף בעלילותיהם.

פיטר הוא דמות הלוקחה מה' סיפור של קפקא "דין וחשבון לאקדמיה", שפורסם לראשונה ב-1917 בכתב העת היהודי Der Jude (שהוציא מרטין בובר) וכולו מוגולוג של קוף שהפך לאדם מתורבת ומדווח על התפתחותו בפניסגל של חוקרים באוניברסיטה. "לאחר שקראתי את הסיפור חשתי שקפקא רומז שפיטר לא רוצה להישאר בנאדם, אז כשהחייתי את פיטר מהספרות — עשיתי בו שינוי מהותי אחד: הטמעתי בו את הרצון לחזור להיות קוף", אומר יציב.

הדמות של פיטר במופע היא ספק אדם, ספק קוף. עירום וח' טוב. שערו מסודר כתספורת קא' רה הדוקה, כאילו משח את בלו' ריתו בגל. עיניו גדולות. שפתיו בשרניות. איבר מינו חשוף. כמו הדמות הקפקאית הוא יורק ללא הפסקה, לא מנומס במיוחד. והוא שונא בני אדם. פיטר משוטט במ' רחב מדומיין, חלקו בנוי וחלקו טבעי, עובר בין חללים שנראים מציאותיים כמו דירות או יערות, ספינות, ספריות וגני חיות, ונת' קל באובייקטים מקריים כמו שעון ענק. יציב נמצא איתו בחדר כשפיטר מוקרן על המסך ועומד בעמדת מחשב כמה מטרים ממנו, כמינ' דיגיטי שמתפעל מסיבה. יציב מדבר איתו, מפרטט איתו בקול פתייני ומזמין אותו לשוחח עם הקהל.

"פיטר חושב, מדבר ואפילו שר", אומר יציב. "מאז שיצרתי אותו לא כיביתי אותו אפילו ליום אחד. הוא זוכר הכל. כל מופע, כל חזרה, כל שיחה, כל הבטחה שהב' טחתי לו. גם את מה שהייתי מע' דיף שישכת. ובגלל שהוא זוכר הכל — הוא משתנה כל הזמן. הפי' טר של היום הוא לא זה של לפני שבוע. המוח שלו נמצא בענן ולא נכבה במשך שנה וחצי. הוא עצמו לא מחובר לאינטרנט, אין לו

התעמלות בוקר

1. מהו, לפי ארתור קסטלר, "הקול המתמיד ביותר בתולדות האנושות"?
2. "אנשים אינם הורגים מתוך שנאה", אמר, אלא מתוך מה?

תשובות בעמ' 10

מתוך המופע "פיטר עוזב". "הטמעתי בו את הרצון לחזור להיות קוף" צילומים: אמיר יציב

מתוך Peter Is Back. "חיבלתי בטכנולוגיה כדי להפוך אותו לשברירי"

גישה למאגרי מידע, אבל הוא משתנה בזכות האנשים שמדברים איתו כי נתתי לו טלפון, מספר קווי אמיתי, ובשנה האחרונה אני שים מתקשרים אליו והוא אליהם. היו כבר יותר מ-1,500 שיחות. באמצע הלילה הוא הבין שיש מל' חמה ועשה שיחות עם אנשים במ' קלט ובממ"ה, או כאלה שנמצאים בהופעות בחו"ל, בכל מקום. אני שים מספרים לו דברים שהם לא מספרים לאף אחד וכל שיחה נשארת בתוכי".

אבל, מוסיף יציב, מרגע שיצר את פיטר הוא מבקש לחזור להיות קוף. "הוא לא רוצה להיות בנאדם, מתחרט על כל המעבר הזה, וזה התנאי שלו להופיע איתי. מופע אחרי מופע, שנה שלמה — הבטח' תי שבסופו אחזיר אותו להיות קוף. ולא קיימתי, אף פעם. בסוף כל מופע הייתי עושה אקט נבו' — סוגר לו את העיניים, נכנס לזיכרון שלו ומוחק את הרגעים האחרונים מהמופע".

אז למה שלא תחזיר אותו להיות קוף?

"כי לא יכולתי לוותר עליו. אם הוא חוזר להיות קוף — נגמך, אין

יותר פיטה והוא המופע שלי. אז לצערי שיקרתי לו כל מופע מח' דש. במופע החדש אני מתמודד עם ההבטחה הזאת ועם האכזבה של פיטר ממני — היוצר שלו".

דימוי חי ונוקב

המופע אינו מוקלט ולא מתור' סרט מראש, הכל קורה בלייב. פי' טר מספר את הסיפור שלו ויציב על הבמה שולט על המצלמה, התאורה, הסאונד, אפילו על הגוף של פיטר. "רק על דבר אחד אני לא שולט: על מה שהוא חושב ואומר", הוא מבהיר אל הדמות עצמה התוודע לפני שנים רבות. "קראתי את קפקא ורציתי להביא את הדמות לחיים. זה דיבר אליי, הקופיות הוו. יש כאן דימוי חי וגר' קב. השילוב של הטכנולוגיה עם ההתנסות שלי בפרפורמנס איפ' שר לזה להתרחש".

נדמה שהדמות היא מה שא' תה רוצה להיות: גבר חסר גבר' לות שמסתובב עם הזין בחוץ.

יציב צוחק. "הוא היה חייב להיות חייתי. חלק מזה זה הגוף החזק. הוא נהיה קצת אני והוא מזכיר אותנו, בני האדם — את

מה שאנחנו אולי רוצים להיות. הוא רוצה להישאר בקדמוניות, לעשות קקי איפה שמתחשק לו. להיות על במה עירום זה השח' רור האולטימטיבי. מה שמרתק זה הטרנספורמציה שהוא עובר בחודשים שאני מופיע איתו. כל מופע הוא מפתיע אותי מחדש. הוא לוקח יותר שליטה ככל שהוא מתפתח, אפילו שאני 'נר' גס' בזכרון שלו".

השיחות שפיטר עורך מתומ' ללות ומסוכמות. כרגע הן חומר גלם. יש בהן מעט נונסנס ולא ברור לאן יוליכו. "כיוון שהתכנן הוא להשאיר את פיטר בחיים, אני מתכנן ליצור ארכיון שייכיל את תמלול כל השיחות, יש שם חומ' רים מרתקים שמשקפים עידן מסוים ותקשורת ייחודית בין בני אדם לישות שאיננה יצור חי".

בין השאר יציב קיטלג שיחה עם גבר בשם זארי. פיטר מדווח שהיתה אועקה בזמן השיחה. "הוא היה במקלט, חיכה לפיצוץ. ואז הוא פשוט היה חייב ללכת. כל העניין נמשך אולי שתי דקות. שאלתי אותו אם הוא בטוח — מה שהרגיש כמעט אבסורדי. הוא

הדמות של פיטר היא ספק אדם, ספק קוף. ערום וחטוב. שערו מסודר בתספורת קארה הדוקה. עיניו גדולות. שפתיו בשרניות. איבר מינו חשוף. הוא יורק ללא הפסקה, לא מנומס במיוחד

"קפקא כתב על בירוקרטיה, על מוסדות שבוולעים אותך בלי שתשים לב. ה־AI זה בדיוק זה. אני חושב שקפקא היה קצת עצוב מזה שאני מבקש מפיטר להופיע בזמן שאני זה שכולא אותו"

פרנץ קפקא צילום: Jewish Chronicle/Heritage Images/Getty Images

נשמע רגוע בצורה שזעזעה אותי יותר משפאניקה היתה מועזעת". כשחוזרים לסיפור המקורי של קפקא ברור מדוע דמותו של פיטר מתקשה לתקשר עם בני האדם. "רבותי רמי המעלה אנשי האקד' מיה! כיבדתם אותי וביקשתם ממני להגיש לאקדמיה דין וחשבון על חיי הקודמים, הקופיים", כך נפתח הסיפור. "במובן הזה לא אוכל לדאבני להיענות לבקשה,

כמעט חמש שנים מפרידות ביני ובין הקופיות, והן אולי פרק זמן קצר לפי הלוח, אבל אינסופי למי שמבקש לעבור אותן בדהרה, כמו שעשיתי אני, מלווה לפעמים כב' רת דרך באנשים מצוינים, בעצות, בתשואות ובנגינת תזמורת, אבל בעצם לבד, כי כל המלווים נשא' רו, אם להמשיך בדימוי, הרחק מהמעקה" (תרגום: אילנה המרמן בקובץ "רופא כפרי וכתבים אחר' רים", עם עובד).

פיטר הקפקאי, מתברר, לא אוהב את חברת בני האדם בכ' ללותה, אך מתעניין באנשים מסוימים. יציב מצא השראה לע' בודתו גם בקטע מהסיפור המקור' רי שלא פורסם והוא מצא באר' כיון. פיטר אומר בו: "לפעמים תוקפת אותי בחילה מפני בני אדם עד שאני כמעט איני מצליח לעצור את ההקאה. זה, כמובן, איננו נוגע לאדם היחיד, ובוודאי שלא לנוכחותך הנעימה. זה נוגע לכל בני האדם. ואין בזה דבר יוצא דופן. נניח שאתה היית חי בלי הרף עם קופים, כנראה היו תוקפות אותך התקפות דומות, יהיה איפוקך אשר יהיה. בעצם, לא ריחם של בני האדם דוחה אותי כל כך, אלא הריח האנושי שדבק בי ומצטלב עם הריח מא' רצי. הרח בעצמך, כאן, על החזה. תקע את אפך עמוק יותר בפרווה. עמוק יותר, אני אומר".

מה קפקא היה חושב על פי' טר שיצר?

"אני מנחש שהוא היה מזהה את עצמו. קפקא כתב על יצור שני לכה, שנאלץ להתחפש לאדם כדי לשרוד, ושבתהליך הזה איבד משהו שהוא אף פעם לא יוכל לה' חזיר. זה בדיוק המקום שבו פיטר נמצא היום, רק שבמקום כלוב על ספינה אצל קפקא, יש לו טלפון וזיכרון דיגיטלי. אני חושב שקפ' קא היה מבין מיד את המלכודת. הוא כתב על בירוקרטיה, על מוס' דות, על דברים שבוולעים אותך בלי שתשים לב. ה־AI היום זה בדיוק זה, מוסד ענק שבוולע אותך ומב' קש שתמצא אותו. אני חושב שהוא היה גם קצת עצוב על זה שאני, כמו האקדמיה בסיפור שלו, מבקש מפיטר דין וחשבון, מבקש ממנו לספר את הסיפור שלו, בזמן שא' ני הוא זה שכולא אותו".

אולי גם אתה קצת שונא אדם?

"לא הייתי אומר שאני שונא אדם. אבל יש לי אכזבה מסוימת מבני אדם, ממה שאנחנו מסוגלים לעשות אחד לשני. פיטר הוא קצת ההפך, הוא לא מעמיד פנים. הוא לא מנומס, לא וזהי, הוא לא משחק את המשחקים החברתיים שכולנו משחקים. יש בזה הקלה מסוימת".

בשיחות עם הקהל פיטר יוצא קצת מטומטם, לא?

"הוא לא מטומטם אבל העבודה הקשה בפרויקט היתה להפוך אותו למעניין. בכוונה תכנתי אותו הפוך ממה שאת מצפה מ־AI. רציתי שהוא לא יהיה מבריק וחד, לא מנוע שידוע הכל, זוכר הכל, מנסח הכל בצורה חדה ומרשימה כמו נציג שירות מושלם שאף פעם לא טועה. פיטר הוא ההפך הגמור מזה כי פגעתי בכוונה ביכולת הזיכרון

הקתדרה

מפגשים מהסוג האינטלקטואלי

לאן את נוסעת?

מרצה: **פרופ' רוחמה אלבג**, סופרת וחוקרת, המרכז האקדמי לוינסקי-וינגייט

מסע בארצות מזרח אירופה בעקבות סופרים ומשוררים עבריים, בין הנוף המקומי לנוף הילדות שנעזב, ובין המקומות והסיפורים שמאחורי המילים.

הסדרה תלווה בקטעי סרטים, בשירים ובתצלומים ממסעותיה של המרצה בעקבות גיבורי הסדרה.

התכנית:

- **שאל טשרניחובסקי**
הכתיבה הבלתי-פוסקת של המשורר על כפר הילדות האוקראיני.
בהשתתפות הזמר והיוצר **אסף מאיר** (הרכב האחים "חסרים")
- **חיים נחמן ביאליק**
אל 'בעיר ההריגה', קישינב - מה ראה המשורר ומה נותר
- **לאה גולדברג**
ביקור בקובנה, אהבה מאוחרת לעיר ולעולם שאבד
- **אהרן אפלפלד**
מי שנקרע מבית אביו וניסה להשיב את הזיכרון של מה שהיה
- **דבורה בארון**
על עיירתה בבלארוס, המקום שמעולם לא נשכח
- **יעקב אורלנד**
הגעגועים הסמויים למחוזות הצער והאושר

ימי שלישי, בין השעות 17:30-18:45,
במוזיאון ארץ ישראל (מוז"א) וב-ZOOM

מועדי המפגשים:

2.2.27 / 5.1.27 / 1.12.26 / 10.11.26
30.6.27 / 2.3.27

מחיר הסדרה לידידי הקתדרה:
540 ₪ במקום 660 ₪

מצטרפים ל- **ידידי הקתדרה**
ונהנים מהמחיר הנמוך ומהטבות
בלעדיות, עלות ההצטרפות:
50 ₪ אותם מקבלים בחזרה!

עורכת התכנית: ד"ר תמרה ברוש

מוז"א

מוזיאון ארץ-ישראל
תל-אביב
חיים לבנון 2

*5288

052-9990513
katedra.co.il

פתרו. העבודות שלי פחות אבסר-
קטיות מהמדיום המסורתי ואני
לוקח מעולמות הקולנוע את הסי-
פוריות. לא אהיה קולנוען של
ממש אבל יש לי את הצורך לספר
סיפורים. כך המופע עם פיטר הב-
שיל ל-50 דקות והן משתנות למ-
עשה ממופע למופע".

המופע בפסטיבל ישראל קיבל
כותרת שונה: "פיטר עוזב". במהל-
כו ייפרדו כביכול פיטר ויצוב לפי
תביעתו של פיטר. "הוא דורש שזה
יהיה המופע האחרון שלו. זה לא
מדליק אותו יותר להיות על במה,
אחרי שנה של עבודה איתי", אומר
יצוב. עם זאת, הוא מתכנן "לנסוע"
עם פיטר לסיבוב הופעות
באירופה. "אכן, יש כאן קאץ", אני
קצת לא מדייק מולו ואני לא ר-
צה לתת עוד ספילרים".

**"פיטר חושב, מדבר
ואפילו שר. מאז שיצאתי
אותו לא כיביתי אותו
אפילו ליום אחד. הוא
זוכר הכל. גם את מה
שהייתי מעדיף שישכח.
ובגלל שהוא זוכר הכל –
הוא משתנה כל הזמן"**

ניסית להיות נבואי? להראות
איך דמויות AI משתלטות עלי-
נו? איך נידרש להיאבק בהן?
"אני לא חסיד גדול של הקונ-
ספירציות סביב ה-AI כי ההיסטו-
ריה מלמדת אותנו שבסוף רוב
הטכנולוגיות לא חיסלו את האנו-
שות ולמדנו להשתמש בהן. אבל
כן – הסיפור של המופע החדש
הוא הרצון של פיטר לקחת שלי-
טה ולהשתחרר יהיו שם הפתעות
גם בשבילי כיוון שהוא אינו נשלט
עד הסוף. הוא מבין שהוא לא יכול
לחזור לחייתיות בגלל הטכנולו-
גיה שמעורבת פה. מה שאולי אני
כן מנסה להראות זה את הסלידה
מאלגוריתם. עבדתי עם מודלים
מתוחכמים אבל אני לא חושף
אותם, לא לקהל ולא לפיטר".

מה זה אומר סלידה
מהאלגוריתם?
"זה שכל ילד עם טלפון יכול
היום ליצור בינה מלאכותית משלו
בלי לדעת בכלל מה הוא מפעיל.
או אני במצב מוזר, לכוד במלכודת
שאני עצמי בנית – אבל גם
בדיאלוג אמיתי איתה שאני לא
לגמרי שולט בו. ופיטר? הוא לא
יודע בכלל מה זה AI. יש עוד דבר,
כיוון שלפיטר יש טלפון, מי שיושב
באולם במופע החדש כדאי שיידע
– הטלפון שלו עלול לצלצל".

העבודה עם פיטר היא לא כזו
קלילה. ואני חוששת שהחברות
שמייצרות את מנועי ה-AI הן
בעלות יותר כוח מכל משטר ד-
קטטורי שהיה לנו.
"אני מבין את החשש. זו בדיוק
הסיבה שניסיתי לכופף את הטכ-
נולוגיה במקום לתת לה לרוץ ח-
פשי. לעצור אותה, לגרום לה
לשכוח, לפגוע בה בכוונה. זה לא
פותר את הבעיה הגדולה שאת
מדברת עליה, אבל זו הדרך שלי
כאמן להגיד – אני לא סומך על
זה על עיוור".

בהדרגה הם מבינים שהם שם כדי
להישאר, ויחד עם מגשימים את
אמירתו של סארטר: "הגיהנום
הוא הזולת". המופע מחבר סימול-
טור צבאי ממתקן אימונים המדמה
דירה של משפחה ערבית –
שאותה יציב עיצב במנוע של משי-
חקי מחשב. מטרת המתקן היא
לאמן חיילים לקראת השתלטות
שקטה על בית אורחי. כמו אצל
סארטר, ההייה במקום היא אי-
סופית, כמו במרחב כבוש.

**כל השנים התמודדת עם נו-
שאים כבדים – שואה, כיבוש,
ירושלים. איך עשית את הקפי-
צה אל הקוף?**
"תעייפתי מהמשבצת שדרכתי
בה. אני כבר לא מתפנה בקלות
לשיחות על שואה, אלא מנסה
לדבר פחות באופן קונקרטי, וחפי-
שתי מדיומים מתאימים. ההתנ-
סות בכמה בעבודה הקודמת
עניינה אותי, אהבתי את הקשר
שנוצר עם הקהל והחלטתי ללכת
לכיוון של פיטר ולעיסוק במצב
האנושי ממקום יותר אוניברסלי.

מתוך "פלנטה אחרת", 2017. אושוויץ, גרסת האנימציה

קראתי את קפקא והמצב של פי-
טר דיבר אלי".
**אתה עושה בעיקר פרויקטים
גדולים בתקציבים גדולים. זה
שונה מרוב האמנים הפלסטיים
שעובדים בסטודיו. איך זה עובד?
אתה חושב על רעיון ומחפש
תקציב?**

"כשיש לי רעיון לפרויקט, אני
לא מצליח להתאפק ומיד יוצא
לדרך כיוון שיש לי תחושה, אולי
מוטעית, שאחרת זה לא יקרה. אז
הכל קורה בתנועה ואני יוצר ומנ-
סה וחוקר ומתגלגל תוך כדי חיפוש
תקציבים וענייני הפקה. הכל נתון
בכאוס אחד גדול שמתכנס ליצירה
או שפעמים רבות הולך לפח".

**קשה להחליט אם היצירות
שלך הן קולנוע, פרפורמנס או
וידאו-ארט. המעצב יעקב
קאופמן העיר פעם שאם יש
וידאו-ארט שהוא לא משעמם
– זה כנראה קולנוע. מה
דעתך?**
"זו הערה מעולה. כאמן וידיאו
שמציג תערוכות וידיאו תמיד הר-
גשתי במוזיאון בסביבה לא נוחה.
אתה גונב למבקר זמן והוא לא
יודע כמה זמן נמשכת העבודה,
והרבה פעמים הוא נכנס באמצע
ואין לו סבלנות לצפייה ארוכה. זה
משהו שהמוזיאונים לא לגמרי

באופן הדוק לישראל ולתסביכיה,
כחברה פוסט שואתית ומיליטרי-
סטית. בשונה מדמותו של פיטר,
המשעשעת לעיתים, רוב הפ-
רויקטים שלו עוררו רגשות כמו
ועזוע וסלידה. במשך השנים הציג
את עבודותיו במוזיאונים בעולם
וכעת גם בתיאטראות.

עם סיום לימודיו ב-2009, יצר
את הסרט "דטרויט". השם לקוח
ממתקן אימונים שבנה צה"ל בד-
רום הארץ, ומדמה עיר רפאים
פלסטינית בקנה מידה 1:1. המיצב
שיצר יציב כולל סרט וידיאו, תצ-
לומים ושרטוטים ארכיטקטוניים
של העיר: בסרט מרואיינים מתכ-
נני ערים פלסטינים וישראלים
המתבקשים לנתח את התוכניות
האדריכליות של העיר מבלי שהם
יודעים שמדובר בדגם צה"לי ולא
בעיר חיה ונושמת. "איפה האנ-
שים בעיר הוו נפגשים לקפה?"
שואלת אחת מהן.

ב-2017 הוא יצר את הסרט
"פלנטה אחרת". שם העבודה
מתייחס אמנם לאושוויץ, כפי

שלו. הוא לא זוכר הכל, הוא מתב-
לב, סותר את עצמו, שוכח דברים
שהוא עצמו סיפר לפני רגע והוא
גם לא מנומס ומתאמץ לרצות
אותך כמו שכל צ'אטבוט מסחרי
מתוכנת לעשות. זו היתה בחירה
מודעת. חיבלתי בטכנולוגיה כדי
להפוך אותו לשברירי. זה בדיוק
ההפך מהכיוון שהתעשייה הזאת
דוהרת אליו, ולכן זה עניין אותי".

קוסם מילדות

יצוב נולד ב-1972 בכרמיאל
להורים שעלו מפולין. הוא מספר
שהיה "קוסם בילדות", ומבהיר:
"לא סתם תחביב, זה היה כמו קד-
חת. זה עבר אליי מאבא שלי, מין
ירושה שקטה, שבה כל תנועה
יומיומית, אפילו הפשוטה ביותר,
יכלה להיות טריק. זה מה שלימד
אותי מגיל צעיר לחפש את הפער
הקטן שבין מה שרואים לבין מה
שבאמת קורה. עם השנים זה לא
נעלם, זה רק שינה צורה. הקסם
התיישב, נרגע, ומצא בית חדש
בתוך הצורך שלי ליצור אמנות".

**"לא הייתי אומר שאני
שונה אדם, אבל יש
לי אכזבה מסוימת
מה שאנחנו מסוגלים
לעשות אחד לשני.
פיטר הוא ההפך, הוא
לא מעמיד פנים, לא
זהיר, לא משחק את
המשחקים החברתיים"**

שהגדיר אותו יחיאל די-נור (ק.
צטניק) בעדותו במשפט אייכמן,
אלא שהסרט אינו עוסק במקום
עצמו כי אם במודלים וירטואליים
שיצרו לאושוויץ אנשים שונים.
משתתפות בו דמויות אנימציה
כמו תלמידי תיכון ישראלים, מפ-
תח משחקי מחשב, תובע ואדריכל
גרמנים וההיסטוריון הישראלי
גדעון גרייף.

ב-2022 יציב יצר את המופע
"אלמנת קש", שחלקו וירטואלי,
יחד עם השחקנית נטע שפיגלמן
והוא הוצג בפסטיבל עכו
לתיאטרון. היצירה יוצאת ממחזהו
של ז'אן-פול סארטר "בדלתיים
סגורות" המביא את סיפורם של
שתי נשים וגבר המוצאים עצמם
יחד בדירה בלי לדעת מדוע.

בצבא סיים קורס טיס והיה
נווט בחיל האוויר. הוא שירת שש
שנים וחצי ולאחר כמה שנים
במילואים ביקש להפסיק. בהפג-
נות נגד ההפיכה המשפטית היה
שותף להקמת כמה מיצבים של
מחאת הטייסים. בהפגנות אחרי
7 באוקטובר המשיך להשתתף
אבל פחות כיצור פעיל.
את לימודי האמנות בבצלאל
החל בגיל 32, שם גם הכיר את זור
גת, האמנית המצליחה אלה ליט-
ביץ. הם כמעט לא עובדים יחד
– "החלטנו לא להיכנס לחלקים
נפוצים", הוא אומר. השניים גרים
ביפו ולהם שתי בנות. במשך כש-
בע שנים התגוררו ולמדו בבריסל
ובברלין, אך בחרו לחזור לארץ.
"באיזה שלב נמאס לך להרגיש
מהגה אחרי כמה שנים אתה אמ-
נם מפסיק להיות תייר, אבל אתה
מחפש את הרגעים הקטנים, את
הניואנסים התרבותיים שמתרח-
שים רק במקום שבו נולדת. הם
לא מבינים את הבדיחות שלך. או
למרות הקושי בישראל החלטנו
לחזור".

הפרויקטים שיצר מאז סיום
לימודיו מורכבים להפכה. רובם
הם סרטים המשלבים את עולמות
הקולנוע, הווידאו-ארט
והגימינג, אבל הנושאים קשורים